

Det goda livet

Predikan av pastor Eric Sjödin

“Sluta att göra det som är ont. Lär er att göra det som är gott, sök det rätta.”

(Jesaja 1:16-17)

Inledning

Vi lever i en tid där många vill göra det goda, men där det inte alltid är tydligt vad det goda egentligen är. Det som uppfattas som rätt kan variera. Ibland är gränsen mellan sann godhet och det som bara ser ut som godhet suddig.

Samtidigt finns en längtan i oss att leva rätt, att göra det som verkligen betyder något. Men då behöver vi också ställa oss frågan: Gör vi det som är genuint godhet eller bara det som känns gott?

Dagens predikan handlar om just detta. Om att urskilja det sanna goda, och om att förstå vad som gör en handling verkligt god inför Herren.

Läsningar

Från den Heliga Skrift

Jesaja 1:16–20:

Tvätta er och gör er rena. Tag bort era onda gärningar från mina ögon.

Sluta att göra det som är ont. Lär er att göra det som är gott, sök det rätta.

Tillrättavisa förtryckaren, försvara den faderlöses rätt, stöd änkan i hennes sak.

Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren. Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda som scharlakan, skall de bli vita som ull.

Om ni är villiga att höra, skall ni få äta landets goda. Men om ni vägrar och är motsträviga, skall ni förtäras av svärd, ty så har Herrens mun talat.

Översättning: Svenska Folkbibeln 1998

Från den Himmelska läran

Äktenskaplig Kärlek # 87:

Godhet existerar inte av sig själv, och inte heller sanning av sig själv, utan de är förenade överallt. Den som har förnuft och försöker bilda sig en uppfattning om godhet, finner att hon inte kan göra det utan att lägga till något som uttrycker det. Om inte något läggs till är godhet en namnlös enhet. Det som uttrycker godhet har med sanningen att göra.

Det är uppenbart att godhet inte existerar oberoende av sanningen och inte heller sanningen oberoende av godhet.

Predikan

Det goda livet

Det är så härligt att vi lever i en tid där nästan alla vill göra goda gärningar och stå upp för det goda. Det finns en stark längtan i människan att bry sig, att hjälpa, att bidra, att förbättra världen.

Men samtidigt ser vi något annat växa fram i allt detta. Det som en människa anser är godhet, kallar en annan människa för ondska. Det som känns rätt i ett sammanhang ifrågasätts i ett annat. Vi kan uppleva idag att godhet har blivit något subjektivt.

Men Herrens Ord talar om något annat. Det talar om en godhet som är verklig, sann och bestående. Och därför måste vi ställa oss frågan:

Vad är egentligen genuin godhet, inför Herren och Hans änglar?

Profeten Jesaja kallar oss med allvar och kärlek:

“Tvätta er och gör er rena... Sluta att göra det som är ont. Lär er att göra det som är gott...”

Här börjar allt. Inte med våra egna definitioner, utan med Herrens förklaring till oss. Ordet och den Himmelska Läran visar att det finns vissa kännetecken som gör det goda till genuin godhet och att det faktiskt finns skillnader mellan olika typer av godhet.

Varifrån?

Det första som gör godhet till genuin godhet är att förstå att allt det sanna och det genuint goda flödar in i oss från Herren. Det är inget som vi själva skapar inom oss. Precis som vad Herren säger i Markusevangeliet 10:

“Ingen är god utom en, och det är Gud” (Mark 10:18)

Detta är en sanning som ödmjucar oss. Vi vill gärna tro att det goda kommer från oss själva, att det räcker att vi bestämmer oss för att vara goda, att vi bestämmer vad som är godhet...

Men det genuint goda har sitt ursprung i Herren.

I den Himmelska Läran står det att om en gärning verkligen ska vara god så börjar den i Herren och flödar in i oss. (AC 9981)

Sen har vi valet agera på det och välja att leva i harmoni med Herrens ordning, vilket är kärlek och sanning. Och Herren bekräftar detta i Johannesevangeliet 15:

“Om någon förblir i mig och jag i honom, bär han rik frukt, ty utan mig kan ni ingenting göra.”
(Johannes 15:5)

Det betyder att det goda inte är något vi producerar utan att det är något vi tar emot och antingen avvisar eller gör. När vi öppnar oss för Herren, då börjar Hans godhet verka i oss.

Enligt vad?

Det andra som gör godhet till genuin godhet är att genuin godhet måste ske enligt sanningarna från Ordet. Det räcker inte att vilja väl. I 5 Mosebok 30 säger Herren:

“Se, jag lägger i dag fram för dig livet och vad gott är, döden och vad ont är...”

(5 Mosebok 30:15)

Handlingar som inte sker enligt Herrens sanningar, till exempel budorden, är inte goda och leder inte till liv. Den Himmelska läran förtydligar detta och där står det att godhet är bara godhet i den utsträckning det är förenat med sanningen och sanning är bara sanning i den utsträckning den är förenad med godheten.” (ÄK 87)

Vidare i den Himmelska Läran står det att sanningen är det medel som godheten använder för att bli verklig vilket innebär att godheten älskar sanningen för att existera.

(Läran om Livet 39)

Jesaja uttrycker det enkelt: “Lär er att göra det som är gott, sök det rätta.” (Jesaja 1:17)

“Lär er... Sök det rätta...” Det genuint goda formas inte av våra känslor eller av samhällets skiftande normer, utan av Herrens sanningar, den eviga gudomliga ordningen, där det sanna och goda hör ihop.

För vem?

Det tredje som gör godhet till genuin godhet är att den goda gärningen måste göras för Herren och våra medmänniskor, inte för oss själva.

Herren säger i Matteusevangeliet 6:

“Akta er för att utföra goda gärningar för att människor skall se er. Då får ni ingen lön hos er Fader i himlen.” (Matt 6:1)

Här avslöjas något djupt mänskligt. Vi gör ofta det goda men vi vill också ha något tillbaka. Erkännande. Bekräftelse. Att synas. Känslan av att vara god. Men i den Himmelska Läran står det att en person som gör något det goda för det godas skull älskar sin nästa och utövar människokärlek. (AC 8123)

Jesaja ger oss en konkret bild:

“Försvara den faderlöses rätt, stöd änkan i hennes sak.”

Det genuint goda riktar oss bort från oss själva. Det söker inte sin egen ära. Det söker enbart våra medmänniskors bästa.

Här är det viktigt att förstå. Genuin godhet innebär att vi inte ska utplåna oss själva för andra. Nej, vi ska berika och bygga oss själva så att vi blir våra bästa jag så vi kan vara de bästa personerna för andra. Precis som Himmelsk Lära om det Nya Jerusalem 97 säger. Att

om vi inte införskaffar alla livets nödvändigheter så är vi inte i ett tillstånd att hjälpa andra.
(HLNJ 97)

Från vad?

Det fjärde som gör godhet till genuin godhet är att gärningarna måste ha sin rot i kärlek. Det handlar inte bara om gärningarna i sig själv, utan om hjärtat bakom dem. Herren säger i Lukasevangeliet 6:

“En god människa bär fram det som är gott ur sitt hjärtas goda förråd” (Lukas 6:45)

Den Himmelska Läran fördjupar detta och säger att goda gärningar är att ha en god vilja och att goda gärningar är att göra det goda med en god vilja. (SKR 421)

Man kan göra det som ser rätt ut av vana, av plikt, av tvång eller av rädsla. Men det är först när det kommer från kärlek som det blir levande inför Herren.

Genuin godhet är inte bara korrekt, den är levande.

Vad får jag?

Det femte som gör godhet till genuin godhet är att det måste vara fritt från begär efter belöning. Herren säger i Matteusevangeliet 6:

“När ni fastar, se inte så dystra ut som hycklarna... De har fått ut sin lön. Nej, när du fastar, smörj ditt huvud och tvätta ditt ansikte, så att människor inte ser att du fastar, utan endast din Fader som är i det fördolda. Då skall din Fader, som ser i det fördolda, belöna dig.”

(Matteus 6:16-18)

Det finns något mycket rent i detta. En godhet som inte söker lön, inte söker belöning. Den Himmelska Läran säger att goda gärningar är en inre tillgivenhet som består av en innerlig önskan att göra det goda mot vår nästa, att detta ska vara livets glädje och ske utan någon belöning. (AC 8033)

När vi söker belöning, blandas det goda med självkärlek. Men när vi släpper strävan efter belöning, blir det fritt. Genuin godhet har sin egen glädje i sig själv.

Hur då?

Det sjätte som gör godhet till genuin godhet är att vi skyr det onda så som synd emot Herren. Och så kommer vi tillbaka till början av dagens läsning från Ordet.

Jesaja säger: “Sluta att göra det som är ont.”

Psaltaren säger: “Vänd dig bort från det onda och gör det goda” (Ps 34:15)

Och den Himmelska Läran säger tydligt att i den mån en person skyr det onda, i samma mån hon är i Herrens närvaro och i den mån hon är i Herrens närvaro, i samma mån gör hon det goda. Om en person vill och gör det goda innan hon skyr det onda som synd så är det goda hon gör inte godhet. (Läran om Livet 24, 28)

Detta är grunden. All verklig godhet börjar här. Inte med stora handlingar, utan med en inre omvändelse.

När vi börjar se det onda i oss själva, inte bortförklara det, inte acceptera det, utan att erkänna det som ondska, då öppnas vårt liv för det goda som Herren vill ge oss.

Det genuint goda

Vi alla gör det goda och vill göra det goda men vår tid på jorden är en avgörande tid. Har vi själva definierat vad godhet är? Har någon annan? För när vi står inför det gudomliga så är det inte vad vi ansåg var godhet eller vad någon annan människa i vår närhet ansåg... Utan det är Herrens gudomliga ordning, kärlek och sanning, som definierar vad godhet är.

Vi börjar känna igen det genuint goda när vi prövar oss själva inför Herren. När vi är villiga att se det som inte är rätt inom oss och vända oss bort från det.

Vi känner igen det genuint goda när vi söker sanning i Ordet. När vi inte formar sanningen efter oss själva, utan låter den forma oss.

Vi känner igen det genuint goda när våra motiv förändras. När vi inte längre gör det goda för att vinna något, utan för att man vill det goda.

Och vi känner igen allt detta när vi inser att det inte är vi själva som är källan. Att det är Herren som verkar inom oss och vi lever i harmoni med Honom.

Många gör det goda idag, vilket är fantastiskt, men Herren kallar oss till något ännu djupare. Till det som är genuin godhet.

En godhet som kommer från Honom.

En godhet som är förenat med sanning.

En godhet som görs i kärlek, för vår nästa.

En godhet som är fritt från självkärlek.

En godhet som växer fram när vi skyr det onda.

Låt oss få höra Herrens löfte till oss en gång till innan vi går ut och gör världen till en bättre plats för alla:

”Kom, låt oss gå till rätta med varandra, säger Herren. Om era synder än är blodröda, skall de bli snövita, om de än är röda som scharlakan, skall de bli vita som ull.

Om ni är villiga att höra, skall ni få äta landets goda.” (Jesaja 1:18-19)

Amen!